

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Рев-338/04
Бања Лука, 6.4.2006. године**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Бајић Петра, као председника вијећа, те Гојковић Стаке, Томић Биљане, Осмић Дарка и Лукић Драгослава, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице Б.Ш. са боравиштем у И. коју заступа пуномоћник, Ђ.Д.адвокат из Б.Л. против туженог С.М. из Б.Л., Ул. З.Г. 192, ради утврђења и предаје у посјед стана, одлучујући о ревизији тужитељице, против пресуде Окружног суда у Б. Л. број Гж-1956/02 од 25.5.2004. године, на сједници вијећа одржаној 6.4.2006. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Б. Л. број П-1187/01 од 28.3.2002. године одбијен је као неоснован тужбени захтјев тужитељице којим је тражила да се утврди да је она легални носилац станарског права на двособном стану у Бања Луци, у Ул. З.Г.бр. 192, па да се туженом наложи да јој означени стан, слободан од лица и ствари преда у посјед, уз накнаду трошкова парничног поступка.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Б. Л. број Гж-1956/02 од 25.5.2004. године жалба тужитељице је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Благовремено изјављеном ревизијом тужитељица побија другостепену одлуку због погрешне примјене материјалног права и предлаже да се оспорена пресуда преиначи и тужбени захтјев у цијелости усвоји.

Тужени није одговорио на ревизију тужитељице.

Ревизија није основана.

У овој парници тужитељица захтјева да се утврди да је она носилац станарског права на двособном стану ближе означеном у изреци првостепене пресуде, те да се наложи туженом да јој тај стан, слободан од лица и ствари преда у посјед.

У поступку који је претходио доношењу оспорене пресуде утврђено је: да је тужитељици спорни стан додјељен на коришћење и да га је користила на основу уговора о коришћењу стана закљученог 1.11.1983. године, све до 1992. године; да је тада тужитељица због ратних околности напустила ово подручје; да је предметни стан од 1.7.1993. године користио Д.С. на основу уговора о коришћењу тог стана до 1996. године када је иселио; да од тада спорни стан користи тужени на основу рјешења Министарства за избјегла и расељена лица број 08-476-1526/96 од 24.1.1997. године који му је додјељен на привремено коришћење и да је тужитељица поднијела тужбу суду у овом предмету 23.5.2001. године. Неспорно је да тужитељица није поднијела захтјев за поврат предметног стана надлежном Министарству за избјегла и расељена лица.

Код оваквог стања чињеница нижестепени судови су закључили да је тужитељица имала право да се као носилац станарског права на спорном стану који је напустила у периоду од 30.4.1991. до 19.12.1998. године врати у стан, у складу са одредбом члана 10. Закона о измјенама и допунама Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине ("Сл. гласник Р. С.",

бр. 31/99), али да је пропустила да у законом прописаном року од 16 мјесеци, од ступања на снагу Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине тј. до 19.4.2000. године поднесе захтјев за враћање стана, те да јој је у складу са одредбом члана 16. став 2. наведеног Закона станарско право престало, па су судили тако што су тужбени захтјев тужитељице одбили као неоснован.

Побијана пресуда је правилна и законита.

Нема сумње да је суд надлежан за одлучује о захтјеву носиоца станарског права за предају у посјед стана, али је за одлучивање о захтјеву за поврат стана ранијем носиоцу станарског права Законом о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине ова надлежност проширена и на одређени орган управе. Такав захтјев могао се поднијети и Комисији за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица у складу са Анексом 7. Општег оквирног споразума за мир у Б. и Х..

Имајући у виду чињеницу да је тужитељица била носилац станарског права на предметном стану од 1.11.1983. године и да је стан напустила 1992. године, правилно су нижестепени судови закључили да тужитељици у складу са одредбама члана 14. и 15. Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине припада право да тражи враћање у посјед предметни стан. Међутим, одредбом члана 16. став 1. тог Закона првобитно је било прописано да се захтјев за враћање стана у посјед може поднијети у року од 6 мјесеци од дана ступања на снагу Закона (ступио на снагу 19.12.1998 године). Овај рок продужен је прво Одлуком Високог представника за БиХ од 15.6.1999. године на 12 мјесеци, а затим Законом о измјенама и допунама Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине („Сл. гласник РС“; бр. 65/01) на 16 мјесеци, тако да је крајњи рок за подношење захтјева за поврат стана у посјед био 19.4.2000. године.

Одредбом члана 16. став 2. Закона о престанку примјене закона о коришћењу напуштене имовине, прописано је да уколико носилац станарског права не поднесе захтјев у року наведеном у ставу 1 истог члана, станарско право му престаје.

Како је у конкретном случају неспорно да тужитељица није уопште поднијела захтјев за враћање стана у посјед надлежном органу управе, а да је тужбу за утврђење и предају у посјед стана поднијела тек 23.5.2001. године, правилно су нижестепени судови закључили да је у смислу члана 16. став 2. Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине тужитељици престало станарско право на спорном стану. С обзиром да тужитељица није власник спорног стана, а да јој је станарско право престало на основу члана 16. став 2. наведеног Закона, по ком правном основу би јој припадало право да тражи предају стана у посјед од туженог, правилно су нижестепени судови примјенили материјално право када су тужбени захтјев тужитељице одбили као неоснован.

Из напријед изложеног произлази да оспорена одлуке нема недостатака на које указује ревизија тужитељице. Стога је примјеном одредбе члана 393. Закона о парничном поступку ("Сл. лист СФРЈ", број 4/77 до 35/91, те "Сл. гласник Р. С.", бр. 17/93, 14/94 и 32/94) у вези са чланом 456. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 58/03, 85/03 и 74/05), одлучено као у изреци.

Предсједник вијећа
Петар Бајић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић